

ΑΓ.ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 11 -- ΠΕΙΡΑΙΑΣ -- 18532 -- ΤΗΛ. 210-4224752, 4223687

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ Γ' ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ –

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ 2026

A1. Την εποχή που ο Ατίλιος Ρήγουλος κατατρόπωνε τους Καρχηδονίους στην Αφρική, έγραψε στη Σύγκλητο πως ο εργάτης του είχε φύγει και είχε εγκαταλείψει το χωράφι του " η Σύγκλητος αποφάσισε να αναλάβει το κράτος τη φροντίδα του αγρού, επειδή ο Ρήγουλος βρισκόταν μακριά. Οι θυγατέρες του Σκιπίωνα προικίστηκαν από το δημόσιο ταμείο, επειδή ο πατέρας τους δεν τους είχε αφήσει τίποτα.

Μόλις έμαθε η Πορκία, η γυναίκα του Βρούτου, το σχέδιο του άντρα της να δολοφονήσει τον Καίσαρα, ζήτησε ένα ξυράφι μανικιουρίστα, τάχα για να κόψει τα νύχια της και αυτοτραυματίστηκε με αυτό, καθώς της γλίστρησε δήθεν τυχαία. Έπειτα ο Βρούτος, που οι υπηρέτριες τον κάλεσαν στην κρεβατοκάμαρά της με κραυγές, ήλθε, για να τη μαλώσει, επειδή τάχα είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

B1.

1γ

2α

3β

4α

5β

B2.

1.ε.

2.ζ.

3.α.

4.γ.

5.δ.

Γ1.

senātum: senatus

rus: rura

id: earum

dotem: dotium

illis: illud

aequum: Σ.B. aequius, Y.B. aequissimum

populum: popule

virī: virorum

cultellum tonsorium: cultello tonsorio

ancillārum: ancillae

certissimum: certe

tale consilium: talia consilia

Γ2.α.

elapso: elabi

vocatus: vocari

molientem: moliri

Γ2.β.

scripsit : scribendi

discedisse: discedamus

aberat: absens

accepērunt:acceacceptum

conferre: conferto

exigeret: exegimus

interficiendo: interficiet

vulnerāvit:vulnerabatis

vēnit:venissent

Δ1.α.

ab eo : Εμπρόθετος προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου στο απαρέμφατο desertum esse, εμπρόθετο, γιατί είναι έμψυχο

curāgi: Τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο στο απρόσωπο ρήμα placuit, με υποκείμενο το id

semper: Επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα exigeret

uxor: ομοιόπτωτος προσδιορισμός, παράθεση στο Porcia

temerarium: ομοιόπτωτος προσδιορισμός, επιθετικός προσδιορισμός στο factum

amōris: ετερόπτωτος προσδιορισμός, γενική αντικειμενική στο indicium

Δ1.β.

Romae, Athenis, Carthagine

Δ2α.

Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση (ή αιτιολογική). Εισάγεται με το σύνδεσμο cum (ιστορικός ή διηγηματικός), εκφέρεται με υποτακτική [υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια πρόταση· δημιουργεί μια σχέση αιτίου και αιτιατού ανάμεσά τους. Είναι φανερός εδώ ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου που υπάρχει στην υποτακτική] υπερσυντελικού (cognovisset), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (proscit que vulneravit: ιστορικοί παρακείμενοι), και εκφράζει το προτερόχρονο στο παρελθόν

Σύμπτυξη στην αντίστοιχη μετοχή: viri sui consilio ad interficiendo Caesare cognito

Δ2.β.

α) Τελική πρόταση: Brutus venit, ut eam obiurgaret

β) Σουπίνο: Brutus venit eam obiurgatum

γ) Εμπρόθετη γενική του γερουνδίου: Brutus eius obiurgandae causa/gratia venit

ΟΡΟΣΗΜΟ ΠΕΙΡΑΙΑ, ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ & ΡΑΦΗΝΑΣ

-ΡΕΝΟΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑΚΗΣ

-ΑΝΤΩΝΗΣ ΓΑΒΡΙΛΗΣ

-ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΒΑΡΗ